

ПРО РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАУКОВОЇ ШКОЛИ ПЕТРЕНКА ВІКТОРА ПАВЛОВИЧА «УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ІНТЕЛЕКТОКОРИСТУВАННЯ В СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМАХ»

Баран М.П.

*к. держ. упр., доцент,
доцент кафедри публічного управління та адміністрування
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу,
м. Івано-Франківськ, Україна*

Оскільки «людські ресурси планети – множина елементарних носіїв і, одночасно, користувачів інтелекту, є тим ресурсним джерелом, яке забезпечує існування і постійний розвиток або стагнацію, деградацію і занепад суспільства» [1], то досягнення наукової школи «Управління процесами інтелектокористування в соціально-економічних системах» ми вважаємо незаперечно важливою складовою і основою успішного функціонування та розвитку соціально-економічних систем. Сьогодні актуальність звернення до людського розуму і належного управління процесами інтелектокористування в соціально-економічних системах в умовах збільшення потенційних ризиків, пов'язаних з новітніми технологіями (для прикладу, штучним інтелектом), посиленням руйнування екосистем, перенаселенням планети, дезінформації, агресії не викликає сумніву.

Наукова школа «Управління процесами інтелектокористування в соціально-економічних системах» створена у вересні 2016 р. На момент її створення під керівництвом професора Петренка В. П. уже було захищено 14 кандидатських дисертацій з економіки і управління, 2 кандидатські дисертації з державного управління та 4 докторські дисертації з економіки. Після її створення до цього переліку додано ще 2 дисертації докторів філософії з менеджменту і 1 з публічного управління, а 3 дисертації на здобуття наукового ступеня докторів філософії з менеджменту захищено уже під керівництвом учнів професора.

Підрунтям низки цих досліджень стали авторські монографії Петренка В. П., його докторська дисертація, статті й тези доповідей за напрямом інтелектуалізованого управління людськими ресурсами та ефективного використання їх інтелектуального потенціалу. Сьогодні в роботі наукової школи беруть участь 25 науковців і 7 здобувачів наукових ступенів як з України, так і з поза її меж.

Впродовж 7-ми років функціонування цієї наукової школи при кафедрі публічного управління та адміністрування за участю її

керівника, викладачів, здобувачів ступенів бакалавра, магістра і доктора філософії за спеціальністю «Публічне управління і адміністрування» опубліковано понад 110 наукових праць, з яких 2 монографії, 2 навчальних посібники, понад 60 статей у вітчизняних та закордонних наукових журналах, десятки тез доповідей на різноманітних конференціях, співавторами яких стали 33 майбутні бакалаври, магістри і доктори філософії та 14 викладачів кафедр.

Керівником школи вперше на імперативі «інтелектуалізованому суспільству – інтелектуалізоване управління» було запропоновано нову управлінську парадигму ефективного використання інтелектуальних ресурсів соціально-економічних систем, покликану забезпечити інтелектуальне управління інтелектуальними ресурсами для отримання інтелектуальної продукції, а також впроваджено в науковий обіг такі нові поняття, як «інтелектокористування», «управління процесами інтелектокористування», «інтелектуальна стратифікація», «інтелектуальна мобільність», «субократія» та ін.

У численних роботах учасників школи продемонстровано залежність соціальних, економічних і екологічних результатів діяльності соціально-економічних систем від умілого використання їх керівниками технологій мислення, моделей і стилів управління, апробовані на практиці моделі і умови забезпечення парето-ефективних відносин між суб'єктами національного господарства, його галузевих і регіональних складових, територіально-адміністративних одиниць і окремих підприємств. Створено й апробовано оригінальні моделі стилів керівництва і лідерства з інтелектоінтегруючим та інтелектомотивуючим впливом на людські ресурси, розроблено управлінські технології мотивації інтелектуальної праці, інтелектуалізації управління і лідерства, гармонізованого менеджменту, стратегічного управління соціально-економічним розвитком галузей і підприємств, регіонів і територіальних громад на засадах синархо-сінтелекто-синергічної моделі лідерства і управління взаємодією керівного та функціонального персоналу їх органів управління з людськими ресурсами підпорядкованих систем [2].

Теоретичні моделі, технології і рекомендації, генеровані членами наукової школи, використовувались в процесах стратегічного планування і управління розвитком Івано-Франківської області, м. Івано-Франківська, міського Центру надання адміністративних послуг (ЦНАП), утворенні нових територіальних громад в області, навчанні і розвитку їх населення, керівників і функціонерів органів управління територіальними громадами (зокрема, у рамках реалізації проєкту «Обізнані мешканці – сильна громада»), в навчальному процесі кафедри публічного управління та адміністрування.

Основним напрямом досліджень наукової школи залишається розвиток теоретичних основ, експериментальної апробації та

впровадження в практику управління людськими ресурсами соціально-економічних систем моделей, технологій та інструментів інтелектуалізованого управління соціумом епохи економіки знань [3].

Література:

1. Петренко В. П., Кісь С. Я., Гуменюк В. В. Інтелектокористування як функція життєвої активності соціуму. *International Journal of Innovative Technologies in Economy*. 1(13) February. 2018. URL: <https://rsglobal.pl/index.php/ijite/article/view/630/614>

2. Наукова школа «Управління процесами інтелектокористування в соціально-економічних системах» (керівник – д.е.н., професор В. П. Петренко) *Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу*. URL: <https://nung.edu.ua/department/kafedra-publicnogo-upravlinnya-ta-administruvannya/naukova-shkola>

3. Петренко В. П. Наукова школа як технологія модернізації процесу реалізації освітніх програм бакалавра, магістра і доктора філософії з публічного управління та адміністрування. *Scientific and pedagogical internship «Modernization of professional education in the field of public management and administration: the case of Ukraine and the Republic of Poland»*. Internship proceedings, August 29 – October 9, 2022. Wrocław, 2022. С. 32–37.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-331-9-50>

РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОГО ЗБРОЄЗНАВСТВА В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ: ВИКЛИКИ ТА ЗАВДАННЯ

Верхотурова М.А.

кандидат історичних наук, доцент,
керівник відділу організаційного забезпечення наукових проєктів
та міжнародної діяльності
Науково-дослідного інституту публічного права
м. Київ, Україна

Дослідження історії зброї в Україні в умовах російсько-української війни стають вкрай актуальними і набирають практичного значення. Історія має властивість до повторень. Яскравим прикладом є два бої під Крутами, які розділяє понад столітній відтинок часу. Так, у січні 16(29) – 17(30) січня 1918 року силами УНР було призупинено просування більшовиків до Києва, що дало змогу підписати Брестейський мирний договір. 28 лютого і 1 березня 2022 року відбувалися бої між ЗСУ та зс рф, результатом яких теж стало зупинення просування колони противника в сторону Києва. Згадані події є одним, але не єдиним